

ΑΠ 589/2022

Πραγματική και κατ'ιδέαν αληθινή συρροή. Φαινομενική συρροή, όπου ισχύουν οι αρχές της ειδικότητας, επικουρικότητας, απορρόφησης. Επί αληθινής συρροής το δεδικασμένο (ή η εκκρεμοδικία) εξαντλείται στην αξιόποινη πράξη, για την οποία ασκήθηκε η ποινική δίωξη, και όχι σε άλλη πράξη, που συρρέει κατ' ιδέα με την πρώτη και δεν έχει κριθεί (ΟΛΑΠ 1110/82). Έννοια δεδικασμένου . Αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο. Λαθρεμπορία. Το έννομο αγαθό που προστατεύεται από τη λαθρεμπορία είναι τα περιουσιακά έσοδα του Δημοσίου που απορρέουν από την εισαγωγή στο έδαφος της χώρας ή την εξ αυτού εξαγωγή εμπορευμάτων (ΑΠ 316/2001), ειδικότερα δε οι δασμοφορολογικές αξιώσεις του Δημοσίου, των οποίων το περιεχόμενο προσδιορίζεται κυριαρχικά από τις τελωνειακές αρχές. Αληθινή πραγματική η συρροή μεταξύ των αδικημάτων της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και της λαθρεμπορίας, καθώς τα δύο εγκλήματα έχουν διαφορετικές νομοτυπικές υποστάσεις. Έτσι σε περίπτωση έκδοσης αμετάκλητης αθωωτικής ή καταδικαστικής απόφασης του ποινικού δικαστηρίου για την αξιόποινη (χρονικά πρότερη) πράξη της λαθρεμπορίας, δεν υφίσταται δεδικασμένο κατά την έννοια του άρθρου 57 του ΚΠΔ, για την (δεύτερη χρονικά) πράξη της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, ακόμα και αν η τελευταία αφορά το πολλαπλό τέλος που καταλογίστηκε ως κύρωση λόγω της λαθρεμπορίας, γιατί δεν υπάρχει ταυτότητα πράξης. Συμβατή η ερμηνεία αυτή με τις διατάξεις του 7^{ου} Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ και του ΔΣΑΠΔ. Εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης. Εκ πλαγίου παραβίαση. Η ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία πρέπει να καλύπτει και τους αυτοτελείς ισχυρισμούς, εφόσον προβάλλονται κατά τρόπο ορισμένο. Ελαφρυντικές περιστάσεις του προτέρου συννόμου βίου, των μη ταπεινών αιτίων και της μεγάλης ένδειας. Υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης. **Η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 3 Ν 4239/2014 δεν αναφέρεται στην αιτιολογία της απόφασης, όταν το δικαστήριο δεν διαπιστώνει υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της διαδικασίας, καθώς η εφαρμογή της εν λόγω διάταξης τελεί υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι πράγματι έχει διαγνωσθεί η υπέρβαση της εύλογης διάρκειας της δίκης (ΑΠ 758/2022, 589/2022, 33/2022).**